

ਸਮਾਨ. ਉਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ, ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਰੁ. 100.

25 ਮਾਰਚ 1970 ਈ.

ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਨ . ਅਰੂਠਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਐਚ.ਆਰ.ਸੇਢੀ ਜੇ.

ਲਫ਼ਮਣ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 73— 1966 ਦੇ ਐਮ. ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ

3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1970

ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ (1955 ਦਾ XXV)-ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਅਤੇ 13(1A)(ii)- ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ-ਅਜਿਹਾ ਫਰਮਾਨ ਮੋਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿੱਤਣਾ— ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੌਤਾ— ਕੀ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ— ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਬਹਾਲੀ ਨਹੀਂ— ਕੀ ਪਤੀ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੌਤਾ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਥਿਤੀ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਤਨੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਬੇਅਸਰ ਜਾਂ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਜੋੜੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਗਰਾਨੀ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦਾ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਹੋਰ ਯਤਨ ਕਰੇ। ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (1A) (ii) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤਲਾਕ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋ ਸਾਲ ਜਾਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ

ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਤਲਾਕ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਹਨ, ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਬਹਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗ਼ਲਤੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਤਲਾਕ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਰਾਹੀਂ ਰਾਹਤ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਲਾਕ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 12)

ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਮਿਤੀ 8 ਮਾਰਚ, 1966 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਜੀ.ਐਸ.ਵੀ ਆਈਆਰਕੇ, ਇੱਕ ਡੀਵੈਕਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਡੀ.ਐਨ.ਏ.ਗਗਰਵਈ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਚ.ਆਰ. ਸੋਢੀ, ਜੇ.—ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਫ਼ਮਣ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ।

(2) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੀ ਸਕੂਲ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਵੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਬਹਾਨੇ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਤੋਂ ਹਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ; ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 18 ਮਈ, 1961 ਨੂੰ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(3) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ (FAO ਨੰ. 109-M of 1961) ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ 18 ਮਾਰਚ, 1963 ਨੂੰ ਪੀ.ਡੀ.ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ੀ ਲਈ ਆਈ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਇਕ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿੱਤੋਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿ ਸਕਣ। ਇਹ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਲਾਂਟ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਹੋਣ ਲਈ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਗੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਭੇਜਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ। 40 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਸੀ ਮੁਲਤਵੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਮੋਦੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਫਰਮਾਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ।

(4) ਸਮਝੌਤਾ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿੱਤਣਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਧਿਰਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕੀਆਂ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 26 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਉੱਠੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(5) ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਈ ਚਿੱਠੀਆਂ ਵੀ ਲਿਖ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਲਾਂਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਆਹ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(1A)(ii) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

(6) (1A) ਵਿਆਹ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵੇ, ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਦੇ ਇੱਕ ਦੇਵੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ-

(i) * * * * *

(ii) ਕਿ ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ 'ਦੋ ਸਾਲਾਂ' ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਧਿਰ ਸਨ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਤਲਾਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਖਦਸ਼ਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਸੀ। ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ

ਬੇਰਹਿਮੀ ਜਾਂ ਬਦਸਲੂਕੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਧਾਰਤ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੋਨਟੇਨੈਸ ਭੱਤਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 60. ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਕੌਲਗੜ੍ਹ ਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਕੱਲੇ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਹੋਰ ਪਤਵੰਤਿਆਂ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਗਏ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਤੱਥ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਿੱਠੀਆਂ ਕੇਵਲ ਤਲਾਕ ਲਈ ਇੱਕ ਠੋਸ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

(6) ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ: -

- (1) ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?
- (2) ਕੇਸ ਨੰਬਰ 1 ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤਲਾਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ?
- (3) ਰਾਹਤ?

(7) ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਤਿੰਨੋਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਅੰਕ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਜਿਹਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਚਿੱਠੀਆਂ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਿਖੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਤਲਾਕ ਲੈਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹਰ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਮੁੱਦਾ ਨੰ: 2 ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ.

(8) ਮੈਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਬੰਧਤ ਪੱਤਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਦ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਿੰਡ ਬਫੋਰੀ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਕੌਲਗੜ੍ਹ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੋਲ ਆਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। . ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖੇ ਦਸ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਦਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਕੌਲਗੜ੍ਹ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਲਾਟ

ਅਜੀਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠੇ ਤੱਥ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲ ਲਾਂਚ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ 'ਤੇ, ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਮੁਨਾਸਬ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲੈਣਾ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਕੋਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ, ਆਪਣੇ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(9) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ, AW 1, ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ, AW 2 ਅਤੇ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ, AW 3 ਦੇ ਬਿਆਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖੁਦ ਵੀ AW 4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਅਧਿਆਪਕ ਹੈ। ਗੜ੍ਹਸ਼ੰਕਰ ਦੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਉਸ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਲਗੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿੰਡ ਅਜਰਾਮ ਦਾ ਲੰਬੜਦਾਰ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਗਵਾਹ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਉਸੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਪੰਚਾਇਤ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੰਡਨ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਆਰਡਬਲਿਊ 1, ਜੋ ਕਿ ਪਿੰਡ ਕੋਲਗੜ੍ਹ ਦਾ ਸਰਪੰਚ ਹੈ, ਸਾਧੂ ਰਾਮ ਆਰ ਡਬਲਿਊ 2, ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਆਰ ਡਬਲਿਊ 3, ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਆਰ ਡਬਲਿਊ 4, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਭਰਾ ਅਤੇ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਆਰ ਡਬਲਿਊ ਦੇ ਬਿਆਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। 5. ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਲਾਂਚ ਸਾਲ 1964 ਜਾਂ ਸਾਲ 1965 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਪਿੰਡ ਕੋਲਗੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਲਾਕ ਲੈਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਮ

ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਲਗੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦੋਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤਲਾਕ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਿ ਪਿੰਡ ਮੀਂਡਿਆਣੀ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹੈ, ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਤੋਂ ਤਲਾਕ ਲੈਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(11) ਮੈਨੂੰ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਇਮਾਨਦਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਲਈ, ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੱਕਾਰ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਧਾਰਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਖੜੇ ਸਨ ਪਰ ਅਟੱਲ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

(12) ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਬਚਦਾ ਹੈ ਕਿ 18 ਮਾਰਚ, 1963 ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ

'ਤੇ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਕੀ ਸਨ। ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿੱਤੋ ਤਾਂ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿ ਸਕਣ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਕੋਲ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿੱਤੋਗਾ। ਦੋਵੇਂ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ। ਕੀ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡਣੀ ਸੀ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਵੇ? ਉਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਬਹਾਨੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਉਸ ਖੋਜ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਖੌਤੀ ਸਮਝੌਤਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੰਮ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਅਧੀਨ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗਾ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਤਨੀ 'ਤੇ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਰਹੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਬੇਅਸਰ ਜਾਂ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜੋੜੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਗਰਾਨੀ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ। *ਈਸ਼ਵਰ ਚੰਦਰ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਬਨਾਮ ਪੋਮਿਲਾ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (1)* ਵਿੱਚ ਫਾਲਸ਼ੋ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਜੋ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤਲਾਕ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਤੀ-ਪਤਨੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦਾ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਹੋਰ ਯਤਨ ਕਰੇ। ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਿਹਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯਤਨ ਉਮੀਦਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਗਏ ਹੋਣ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਧਾਰਾ 13(1A)(ii) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਿਰਾਂ ਤਲਾਕ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਨ, ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਬਹਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਹ ਪ੍ਰਫਾਈਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹਿੰਦੂ ਵਿਆਹ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1964 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੋਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹਿਵਾਸ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਹਾਲੀ, ਤਲਾਕ ਲੈਣ ਦਾ

ਅਧਿਕਾਰ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਿਰਫ ਪਤੀ / ਪਤਨੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਜੋ ਤਲਾਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਤੋੜਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ

(1) 1962 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 491.

**ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਰਾਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਟਰੱਸਟ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
(ਮਹਾਜਨ, ਜ.)**

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਤੇ ਤਲਾਕ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਫਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਹਾਲਾਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤਲਾਕ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਤਲਾਕ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਰਾਹੀਂ ਰਾਹਤ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਵਿਆਹ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਉਸ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲ ਲਾਂਟ ਨੇ ਸਮਝੌਤਾ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਜਿੱਤਿਆ।

(13) ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੇ; ਕਾਰਨਾਂ, uI; ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਬਹਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਲਾਕ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ

(ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਕੀਆ, ਜੇ.ਜੇ. ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਬਾਰੇ)

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, - ਬਿਨੈਕਾਰ,

ਬਨਾਮ

ਰਾਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਟਰੱਸਟ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1966 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 3

20 ਅਗਸਤ 1970 ਈ.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI) — ਸੈਕਸ਼ਨ 34(1) (ਬੀ), 34(3), ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਤੇ 66 — ਅਸੈਸੀ ਟਰੱਸਟ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਦੋ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੁਲਾਕਾਤ